

Protagonistes **Salomó Torres** Economia

NACIONAL. Planes 16 i 17

EL PUNT AVUI +

1,20€

DILLUNS • 21 de setembre del 2020. Any XLV. Núm. 15489 - AVUI / Any XLII. Núm. 14359 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

NACIONAL. Plana 8

Torra: “Són a la presó!”

El president puntualitza a Sánchez **que els Jordis** segueixen empresonats
Rèplica en espera de la inhabilitació i que **els partits** en pactin la resposta

Diversos actes van recordar ahir la manifestació al davant d'Economia del 20-5 i la vaga general del 3-0 ■ JOSEP LOSADA

Memòria en la repressió

L'independentisme recorda la manifestació a **Economia** i la vaga general

NACIONAL. Plana 9

A les portes de la segona onada

La represa de l'activitat i el descontrol a **Madrid** vaticinen més Covid-19

NACIONAL Planes 4-7

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

David Marín

Risc de rebrot

Mantenir una mateixa forma d'actuar és la millor garantia per repetir els mateixos pèssims resultats. Ho sap tot-

hom però no sembla importar gaire qui es troba còmode en els comportaments de risc. Portar un president de la Generalitat davant d'un tribunal i inhabilitar-lo o alguna cosa pitjor continua sent un horrible costum que el nacionalisme espanyol sap que a curt, mitjà o llarg termini l'acaba contagiand de més autoritarisme i obligat a una quarantena de desprestigi polític i moral interior i exterior. Negar-se a protegir-se amb la mascareta d'una solució democràtica a la situació perillosa en què es troba des de fa anys, en què la meitat del cens d'una comunitat nacional es troba explícitament i convençudament fora del consens constitucional, no fa altra cosa que augmentar la malaltia i l'esclatxa política entre Espanya i Catalunya, dintre de Catalunya, i també dintre d'Espanya mateix.

La carrega viral de l'autoritarisme a l'Estat espanyol és molt alta. Ho hem vist en la seva policia, els seus jutges, els seus mitjans de comunicació, el seu arc parlamentari, on les solucions dialogades són minoria i en canvi hi creix la radicalitat i l'unilateralisme de bandera, proclama i legió.

Vivint una situació de risc de rebrot. Rebrot del cop d'estat que significa que no es deixa als catalans ser governats per qui ells decideixin a les urnes, rebrot del ridícul i l'absurd a ulls internacionals que significa destituir un president per haver penjat una pancarta, rebrot de la frustració que significa el cinisme de muntar taules de suposat diàleg tan sols per poder aprovar pressupostos o resoldre estats d'alarma sanitària.

EDITORIAL

Responsabilitat davant la segona onada

■ Les dades, a l'Estat espanyol i en gran part dels països d'Europa, indiquen que som a les portes de la veritable segona onada de la Covid-19. La reobertura de les escoles i la tornada generalitzada a l'activitat laboral han provocat un reagrupament de la població i un augment de la mobilitat interna que afavoreix, i molt, la dispersió del coronavirus, cosa que, en qüestió de setmanes, pot tornar a dur al límit el sistema sanitari. En el darrer mes, el nombre d'hospitalitzats a l'Estat espanyol ha augmentat un 87% i el d'ingressats a l'UCI, un 104%. En el cas de Madrid, les dades arriben al 120 i el 144%. La situació a Catalunya, avui, és millor que a molts altres indrets de l'Estat i

Europa. Divendres, per exemple, hi havia 127 persones a l'UCI, lluny, i de bon tros, de les més de 1.500 de l'abril. En els darrers 14 dies, Catalunya ha detectat 160 casos per cada 100.000 habitants; Espanya, fent mitjana de totes les comunitats, 268, i Madrid, 683. Tot i això, però, el risc de rebrot segueix sent molt alt i se situa més de 50 punts per sobre del que seria ideal.

Davant d'aquesta situació cal demanar responsabilitat. Responsabilitat als polítics i gestors públics perquè prenguin les decisions amb criteris tècnics i no polítics (a Madrid s'estan repetint els errors de la primera onada) i perquè parlin clar

a una societat prou madura. Responsabilitat als mitjans de comunicació perquè cal explicar les coses bé, amb rigor, sense recórrer a alarmismes per l'audiència. Cal informar, descaradament si cal, però no espantar. I cal seguir demanant responsabilitat als ciutadans, els que més n'estan demostrant al llarg d'aquesta crisi tot i que en reben les conseqüències amb familiars morts i llocs de treball o sous perduts. Tot i aquest esforç, cal remarcar que encara hi ha gent que no compleix la norma de fer ús de la mascareta i mantenir la distància de seguretat i que un 13% dels positius i un 45% dels contactes no compleixen la quarantena. Caldrà redreçar-ho si ens en volem sortir.

La foto

Llambordes 'stolpersteine'. La col·locació de les plaques en homenatge als represaliats pel feixisme va fer-se ahir a Mataró. A la imatge, la casa de l'exministre anarquista Joan Peiró ■ ACN

La frase del dia

Felip de Borbó

REI D'ESPANYA

“Tota la meua estimació i admiració per la Legió, en el seu centenari, per la seva permanent disponibilitat”

De set en set

Allà on no hi ha forma, floreixen els símbols, una *imago mundi* a còpia d'eufemismes, simulacres i suplantacions. En temps de pandèmia, la mascareta ha esdevingut el símbol de la infecció i, al mateix temps, la bandera salvífica per fer-hi front. Ja que no tenim imatges per representar una versió inusualment microscòpica del mal i de la seva ubiqüitat, excepte aquella mena d'espòria amb aspecte de bomba fètida que han aconseguit aïllar els científics pintant-la amb tons malves o morats, hem de recórrer a una reencarnació metonímica, és a dir, a la figuració d'una cosa a través del cos d'una altra per asse-

Mascaretes màgiques

Eva Vázquez

nyalar alhora l'exposició universal al virus i la responsabilitat individual d'evitar-ne la propagació.

Des que es va decretar l'ús obligatori de la mascareta en la vida pública, tots hem esdevingut en certa manera portadors de la malaltia: la portem adherida a la boca, respirem amb ella, l'arborem pel carrer, a la feina, a l'escola. Cada ciutadà exhibeix la seva condició de transmissor hipotètic i, per tant, d'infectat potencial, i assumeix aquest estat, per al qual no hi ha nom (què és el contrari de convallescència?), amb una mirada entelada, ullerosa, anhelant, la d'algú que es prefigura en la seva imminent caiguda. Si

l'assimilació simbòlica persegüís només la felicitat, n'hi hauria prou d'anar pel món amb un estetoscopi penjat del coll per erigir-nos en heralds del guariment, però la mascareta és un emblema bifront, que acusa l'existència del mal en l'acte mateix de conjurar-lo. Embellir-la amb ninots i coloraines, o transformar-la en un complement que conjunti amb el vestit, degrada el seu significat profund. Una frivolitat així és apropiada per a la mainada, per distreure-la de la por fent de la mascareta un atribut màgic, però els adults, amb draps pintats que en neguen el costat fosc, converteixen el patiment en una alegre mascarada.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Aputs), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Virus coherent

La Covid-19 té un comportament irrefutable, coherent, diria fins i tot, perquè el seu creixement exponencial no perdona allà on hi ha situacions d'excés de risc o absència de prevenció. L'anàlisi de mig any de pandèmia ens dona una certa perspectiva, la qual cosa ens hauria d'ajudar a prendre decisions per no repetir errades, pel cap baix. Itàlia liderava la Covid-19 a Europa, però a l'estiu va cedir el desagradable testimoni a l'Estat espanyol, perquè la desescalada transalpina va ser menor, amb menys mobilitat, potenciant el turisme al costat de casa i mantenint les restriccions durant tot l'estiu. La desescalada a l'Estat va ser massa ràpida, per això semblava aconsellable iniciar el curs escolar amb les màximes restriccions a la resta d'activitats diàries, amb vista a la segona onada.

Madrid es ressent ara de la laxitud de l'estiu. Hi brollen les dades del virus,

“La Covid brota on no s'actua: pels temporers, a Madrid si no fan cribratges, a la massificada Cerdanya, a l'escola si no l'ajudem...”

quan a l'agost estranyament augmentaven arreu menys a la seva comunitat. Tot i la bombolla del futbol, mig equip del Fuenlabrada estava infectat, però Madrid no va fer cribratges massius ni va voler atacar el virus allà on hi havia senyals d'infecció comunitària. Fins a

onze autonomies van implantar restriccions de mobilitat durant l'estiu, però no va ser el cas de Madrid. Un estudi de la Universitat de les Illes Balears avisa que el caràcter radial dels transports i les comunicacions estatals irradia el virus de Madrid cap a altres territoris.

L'arribada descontrolada dels temporers va traduir-se, en uns dies, en confinament obligat al Segrià. La massificació a l'estiu i durant el llarg cap de setmana de l'11-S a la Cerdanya hi ha dut el brot d'aquesta setmana. Amb l'arribada d'Argimon i Mendioroz, Catalunya va potenciar l'estratègia d'incidir amb immediatesa sobre els brots. Els cribratges massius, que detecten més asimptomàtics, han contingut la pandèmia les últimes setmanes, però no la frenen. Les escoles seran ara difusores del comportament poc cívic de tots fora dels centres. Per això ens cal coherència arreu i no només a dins dels recintes educatius.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Artur Mas abandona Puigdemont

■ L'expresident de la Generalitat Artur Mas ha declarat al Palau Robert que no vol sumar-se a JxCat perquè diu que “divideix” i postil·la que se sent “trist, decebut i empipat”.

Crec que tenir presos, exiliats i el president de la Generalitat, Quim Torra, a punt de ser inhabilitat és pitjor que dividir. És desproporcionat, absurd i neoinquisidor.

Per això, hauria preferit que el Sr. Mas hagués protestat públicament per actes de tremenda repressió, i que hagués lluitat al costat de Carles Puigdemont per les llibertats perdudes de Catalunya.

Una forta abraçada.

JOANA POLO
Barcelona

Ho hem fet

■ En les condicions més desfavorables possibles, començant per la pandèmia i acabant pel desinterès si no l'oposició més o menys descarada dels “nostres” polítics, les concentracions promogudes per l'independentisme (bé, per l'ANC) es van fer i van ser un èxit.

Ara sortiran els aixafaguitarres de sempre, els que porten anys i panys dient que a les manifestacions de rècord tampoc érem pas tants, i desempolsaran les xifres que sempre han negat, de la Via Catalana, de la V, i totes les altres multitudinàries, per dir que ves què són les 60.000 o 70.000 persones d'enguany comparades amb els milions dels altres anys i que això de l'independentisme va, definitivament, de baixa. Doncs, contra l'opinió de tothom, s'han fet les concentracions. I han estat un èxit malgrat que els pesi, que els pesa, a molts; i sobretot s'ha aconseguit el que es pretenia: demostrar que hi som, i que malgrat tot els independentistes ni afluiem ni afluiarem.

Es va fer tot amb la màxima seguretat possible: aforaments limitats, grans espais oberts, públic estàtic, mascaretes, gel, temperatura i ordre, molt ordre. Tot això va ser possible gràcies a l'esforç organitzatiu, als voluntaris que van treballar incansablement i a l'actitud de la gent, que, com sempre, va ser immillorable.

Gràcies a tots els que hi van participar i endavant, seguim!

AGUSTÍ VILELLA
Cambrils (Baix Camp)

De reüll. Eva G. Pagán

'First dates' bancàries

En totes les rodes de premsa de presentació de resultats que ofereixen els bancs amb implantació a Catalunya però amb seu fora del país, se'ls pregunta, als màxims responsables, sobre els plans de creixement via fusions o absorcions. Mai en saben res. Sempre estudiaran les opcions en cas d'arribar, però mai se'n té cap, de proposta de compra, sobre la taula. La resposta, no per poc sincera, deixa de tenir sentit: a ningú li agrada trencar una operació per haver xerrat massa o massa aviat. Que els banquers no són tietes ni padrins xerraires. I així passa que els moviments se saben per filtracions més o menys interessades dels mitjans amb qui festegen.

“Van arribar a la conclusió que podia tenir sentit”, va dir Goirigolzarri

Divendres passat, en una roda de premsa que es va allargar durant vora tres hores, al president de Bankia se li va preguntar des de quina data estaven negociant, ja que a les rodes de premsa recents no n'havien dit pas res. Es veu, va dir, que l'operació surt d'una trobada d'estiu. Com una cita a cegues o *first dates* però amb cares conegudes. Isidre Fainé hauria proposat l'absorció al Ministeri d'Afers Econòmics, gràcies a la participació que el FROB té a Bankia i aquest es va mostrar obert a negociar-la. “Van arribar a la conclusió que podia tenir sentit”, va dir Goirigolzarri. I en menys d'un mes, a punt per a la boda.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL GOVERN DE L'ESTAT

Pedro Sánchez Judicialitzats

S'atreveix, el president del govern espanyol, a culpabilitzar Quim Torra de dur la política als jutjats per la pancarta que l'inhabilitarà. Només recordar que Jordi Cuixart i Jordi Sánchez fa més temps que estan en presó essent Sánchez president que Rajoy, per exemple.

PRESIDENTA DE LA FUNDACIÓ PASQUAL MARAGALL

Cristina Maragall L'Alzheimer que preocupa

Tot i la crisi per la Covid-19, hi ha malalties que continuen ben presents en la societat i contra les quals costa fer avançar la recerca. En el dia de la malaltia, cal recordar que el coneixement sobre el seu desenvolupament és encara escàs, i sobre la curació, llunyà.

ESCRIPTOR

Lluís Llorca Aturada del temps

La seva tretzena novel·la gira a l'entorn d'un home automarginat que viu l'aturada del temps. La missió de responsabilitat planetària recaurà en mans d'un antiheroi. Una trama gairebé cinematogràfica la de *Temps mort*.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra, en el seu discurs inaugural d'Encontats, la fira del llibre infantil i juvenil de Balaguer, al costat de l'alcalde ■ ACN

Torra a Sánchez: “Tros de quònim”

El president espanyol acusa el seu homòleg de judicialitzar la política ■ Torra, a punt de ser inhabilitat per una querrela política, li respon titllant-lo de talòs a la manera del capità Haddock

Xavier Miró
BARCELONA

El president espanyol, Pedro Sánchez, acusava el seu homòleg català, Quim Torra, de judicialitzar la política en una entrevista dissabte a la nit a La Sexta. La judicialització de la política per part de l'Estat espanyol és una crítica compartida per la majoria de les forces i de la societat catalanes, amb referència a les causes i condemnes continuades dels darrers anys contra l'independentisme. Ha estat una crítica compartida pel PSC i, fins i tot, per Sánchez i el PSOE, tot atribuint-la a l'estratègia del PP de passar la patata calenta del conflicte polític a l'alt tribunal espanyol.

Però en aquesta entrevista de La Sexta, i amb l'horitzó de la inhabilitació que tothom dona per feta

del president de la Generalitat, Sánchez ha decidit responsabilitzar també Torra i l'independentisme català de judicialitzar la política.

El president espanyol afirmava en l'entrevista que li cridava l'atenció que l'independentisme català sempre demani a la política espanyola que posi fi a la judicialització del conflicte quan creu que és l'independentisme el que precisament el porta als tribunals. Referint-se explícitament al cas de Torra, el president espanyol treia qualsevol responsabilitat de la possible inhabilitació al tribunal que el jutja i l'atribuïa tota a Torra: “Aquesta responsabilitat no és del jutge que l'inhabilitarà si finalment passa, sinó de la persona que lliurement ha fet ostentació d'incomplir la llei i els requeriments que sistemàti-

Les frases

“La responsabilitat no és del jutge que l'inhabilitarà, sinó de qui ha fet ostentació d'incomplir la llei”

Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN D'ESPANYA

“Ara resulta que el senyor Sánchez ens diu que som els independentistes els que judicialitzem. Doncs no senyor”

“La meva resposta al president Sánchez és que és un bon tros de quònim”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Aragonès i Òmnium, favorables a la reunió de l'ANC

Òmnium Cultural i el vicepresident del govern, el republicà Pere Aragonès, es van mostrar ahir favorables a la reunió de partits i entitats independentistes proposada dissabte per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC). Òmnium s'hi va mostrar a favor, tenint en compte que l'entitat ha estat exigint els darrers anys unitat estratègica del sobiranisme català i que, com l'ANC, ha retret en diverses ocasions als

líders dels partits que no siguin capaços de consensuar un full de ruta. L'ANC demanava dissabte una reunió urgent de partits i entitats per, en primer lloc, consensuar una resposta conjunta a la possible inhabilitació del president Torra. El vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, es mostrava ahir favorable a una resposta “àmplia, coordinada, institucional, política i ciutadana” a la “lamentable i

vergonyosa” previsible inhabilitació de Torra. Per la seva banda, el vicepresident Aragonès responia a l'ANC en nom d'ERC que “a tot arreu que serveixi per treballar consensos, hi serem”. De fet, el coordinador nacional dels republicans assegura que s'estan dedicant “moltes hores” a assolir la unitat amb els socis de govern de JxCat. L'ANC fa una crida a reunir-se entre avui i dimecres.

cament els jutges li van plantejar.” Sánchez diu que la situació s'ha deteriorat molt perquè el president de la Generalitat podria ser inhabilitat en plena pandèmia i es podria produir un bloqueig polític que deixaria molt limitat el govern català per afrontar la crisi.

La resposta de Torra arribava ahir en forma d'insult literari. “És un bon tros de quònim”, etzibava al president espanyol utilitzant una expressió sinònima de talòs o obtús que les agències de notícies i mitjans de comunicació espanyols traduïen al castellà com a necio. Justificava l'insult recordant que ahir es complien

tres anys de l'empresonament de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart per “haver pujat dalt d'un cotxe per demanar llibertat i que es pogués votar en un referèndum”, i que el resultat d'aquell acte havia estat el seu empresonament. “Ara resulta que el senyor Sánchez ens diu que som els independentistes els que judicialitzem. Doncs no senyor”, reblava Torra.

Tot seguit, Torra titllava Sánchez de “tros de quònim” aprofitant el discurs a l'Encontats, la fira de contes infantils i juvenils de Balaguer. Justificava la tria al·ludint al “diccionari de com es pot insultar elegantment en català” del capità Haddock, company de Tintín en els còmics del reporter de ficció. El “tros de quònim” era un homenatge al traductor Joaquim Ventalló, que, en paraules de Torra, “més que insults”, escrivia “gairebé unes carícies noucentistes”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Alguns dels concentrats en l'acte que es va fer ahir al migdia davant de la que era la seu del Departament d'Economia el 20 de setembre del 2017 ■ J. LOSADA

Clamor contra la repressió tres anys després del 20-S

■ L'independentisme recorda la històrica concentració davant la seu d'Economia que va donar peu a l'empresonament dels Jordis ■ Els convocants es proposen encerclar el TSJC el dia 3 d'octubre

F. Espiga
BARCELONA

El 20 de setembre del 2017 és una data al·legòrica per a l'independentisme. Aquell dia, la Guàrdia Civil entrava de bon matí a l'antiga seu del Departament d'Economia de la rambla de Catalunya de Barcelona. L'operació pretenia torpedinar el referèndum de l'1 d'octubre i va acabar generant una concentració de rebuig multitudinària més o menys espontània que, amb el temps, seria el gran argument que sustentaria la detenció i posterior condemna de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart. Reivindicació i repressió, doncs, són

dos conceptes que es conjuguen en aquella jornada.

Tres anys després d'aquesta suma d'esdeveniments, ahir al migdia es va fer un acte de record davant l'edifici que va ser sotmès als escorcolls policials. Va ser una commemoració forçosament austera, com a conseqüència de les restriccions imposades per la pandèmia, organitzada per la Plataforma 3 d'Octubre, que agrupa entitats i organitzacions diverses que denuncien la persecució i la vulneració de drets bàsics de què està sent objecte el sobiranisme en els darrers anys. Una concentració de poc més d'un centenar de persones i els parlaments de

Aragonès (ERC) defensa l'amnistia com a solució

El vicepresident del govern i coordinador nacional d'ERC, Pere Aragonès, també va voler recordar el 20-S amb una concentració simbòlica davant les portes de les antigues dependències d'Economia. Des d'allà, va atendre els mitjans de comunicació i es va referir a una informació publicada ahir per *La Vanguardia* que assenyalava que

l'executiu de Pedro Sánchez està treballant en una reforma del delictes de sedició, que implicaria una reducció de pena per als presos, que voldria tenir aprovada abans d'unes eleccions catalanes que encara no tenen data. "Si es vol canviar el Codi Penal, és perquè en el fons es reconeix que la situació actual és injusta, perquè té una causa

política, té un origen polític. Per tant, la nostra proposta és ben clara: una llei d'amnistia que permeti resoldre políticament el que era un problema polític", va exposar el líder d'ERC, que va emfatitzar que l'amnistia serà la proposta que portaran a discussió en la propera reunió de la taula de diàleg, que tampoc té data de celebració.

rigor des d'una tarima, amb l'obligada mascareta, van ser la posada en escena de l'acció.

Concep Miró va parlar en nom de la plataforma i va manifestar que els seus

objectius són "donar una resposta a la repressió des de la classe treballadora". Per contextualitzar aquest propòsit, va recordar algunes de les iniciatives que han dut a terme

fins ara, com ara una campanya de suport als represaliats el juliol del 2018 i un acte de denúncia a la Model celebrat l'octubre del 2019. També va avançar que el dia 3 d'octubre

tenen previst encerclar la seu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) i, tres dies després, i en un lloc encara per determinar, organitzaran un debat públic.

El sindicalista Marc Casanovas, que va reivindicar "el procés d'autoorganització col·lectiva" que va suposar la posterior vaga del 3 d'octubre, i la membre de l'Assemblea en Defensa de les Institucions Catalanes (ADIC) Meritxell Llorente, que va denunciar que la lluita contra la Covid-19 ha estat un pretext perquè "el 155 continuï vigent", van ser altres ponents. També hi va parlar Antonio Baños, integrant del secretariat de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), que va exposar que aquell 20 de setembre de fa tres anys "vam començar a notar com funciona la repressió de l'Estat", però, alhora, "vam aprendre a fer-hi front" des d'una societat civil organitzada. Al seu torn, Xavier Antich, membre de la junta d'Òmnium Cultural, va proclamar que "ni la seva repressió, ni les seves mentides ni la seva violència van ser límit per a l'exercici democràtic dels nostres drets", amb referència al fet que, tot i l'actuació policial, el referèndum de l'1-O es va acabar fent.

Un dels testimonis més corejats, però, va ser el de Jordi Pesarrodona. La seva imatge amb un nas de pallaso al costat d'un guàrdia civil s'ha convertit en una de les fotografies més simbòliques del procés. Doncs bé, va narrar que a partir d'avui s'enfronta a un judici sota l'acusació dels delictes d'odi i lideratge tumultuós per haver protagonitzat aquella instantània. Així mateix, té pendent una causa per desobediència per no haver impedit l'1-O quan era regidor d'ERC a Sant Joan de Vilatorrada. "No estàs sol" va ser el crit que li van dedicar els presents quan narrava aquest periple. ■

Les frases

“Tres anys després, denunciem que en aquest lloc l'exercici d'un dret bàsic es va convertir en delictes”

Concep Miró
PLATAFORMA 3 D'OCTUBRE

“El 20-S és una data de record dolorós pel que va dur, però també vam aprendre a fer les coses”

Antonio Baños
ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA

“Fa tres anys, ni la seva repressió ni les seves mentides [de l'Estat] van ser límit per a l'exercici dels nostres drets”

Xavier Antich
ÒMNIMUM CULTURAL

“Som un poble pacífic; resistirem i guanyarem. I quan toqui tornar-ho a fer, ho farem bé”

Jordi Pesarrodona
REPRESALIAT

“Avui dia encara hi ha actors i activistes perseguits, i lleis i resolucions del Parlament suspeses”

Meritxell Llorente
ADIC

“La millor proposta per desjudicialitzar el conflicte és una amnistia, que s'aprova mitjançant una llei”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Valtònc posa en risc els privilegis del rei de Bèlgica

■ El TC estudia si la llei belga d'injúries a la corona vulnera la llibertat d'expressió arran del cas d'extradició ■ Els experts vaticinen que la doctrina d'Estrasburg permetria eliminar la protecció

Natàlia Segura
Reventós

Brussel·les

L'enfant terrible del rap mallorquí amenaça els privilegis del rei Felip de Bèlgica. En la darrera entrega de la saga per l'extradició de Josep Miquel Arenas, àlies Valtònc, li ha tocat el rebre a la monarquia belga. La justícia revisarà si una antiga llei d'ofenses al monarca vulnera la llibertat d'expressió i, per tant, si és vàlida o no per acceptar l'euroordre contra el cantant. "Gràcies al meu cas podrien desaparèixer les injúries a la corona del codi penal belga", celebra Valtònc, condemnat a 3,5 anys de presó a l'Estat espanyol per injúries a la corona, enaltiment del terrorisme i amenaces per unes cançons. Fa més de dos anys que les autoritats espanyoles el reclamen sense èxit i ara, a sobre, hauran d'esperar que Bèlgica reconsideri les seves pròpies normes sobre la monarquia.

Al centre de la polèmica hi ha una llei belga del 1847 que castiga amb fins a tres anys de presó aquells que s'atreveixin a insultar el rei. La va promoure Leopold I, enfurismat per haver perdut als tribunals una denúncia contra una revista satírica que l'acu-

Josep Miquel Arenas 'Valtònc' amb Lluís Puig i el seu advocat al palau de justícia de Gant ■ ACN

sava de tenir un *affaire*, cosa que va resultar certa. Poc després, per pressions de Napoleó III es va fer una llei que protegia els caps d'estat d'altres països.

Totes dues van generar debat en la política belga, però només es va arribar a derogar la segona. Diversos experts jurídics consultats per El Punt Avui assenyalen que, *de facto*, la llei del 1847 està enterrada perquè pràcticament no ha portat ningú als tribunals. "Hi ha molta gent a Bèlgica que insulta el rei, però ell ha après a conviure-

re-hi", assegura Jogchum Vrieling, professor de dret i especialista en llibertat d'expressió de la Universitat Saint-Louis de Brussel·les. Així, la vella legislació ha sobreviscut al llarg dels anys fins avui. L'arribada de Valtònc la podria sepultar.

El Tribunal d'Apel·lació de Gant, que té entre mans l'extradició del cantant, ha preguntat al Tribunal Constitucional belga si la il·legalització dels insults a la corona és compatible amb la llibertat d'expressió. Malgrat l'antiguitat de

La frase

“Hi ha molta gent a Bèlgica que insulta el rei, però ell ha après a conviure-hi”

Jogchum Vrieling
PROFESSOR DE DRET UNIVERSITAT
SAINT-LOUIS DE BRUSSEL·LES

la llei, és el primer cop que li arriba a la taula un cas com aquest.

Originàriament, el TC belga va ser creat per resoldre disputes de competències, tan habituals en

aquest complex estat federal, i fins als anys 90 no va començar a pronunciar-se sobre afers constitucionals. A més, a Bèlgica tampoc s'acostuma a imputar cantants per haver-se ficat amb el rei.

A menys que busquin excuses per esquivar el cas, els 12 magistrats del Constitucional revisaran la llei. Els experts consultats coincideixen a remarcar que habitualment tenen molt en compte les opinions del Tribunal Europeu de Drets Humans sobre protecció dels drets

fonamentals. "Hi ha jurisprudència d'Estrasburg que dona motius per declarar-la inconstitucional", recorda Vrieling.

Un dels precedents més importants és el cas Otegi Mondragon contra Espanya. "Que un rei ocupi una posició neutral [...] no és motiu per blindar-lo de totes les crítiques en l'exercici de les seves funcions [...], especialment d'aquells que desafien de manera legítima les estructures constitucionals de l'Estat, inclosa la monarquia", deia la sentència. Segons Estrasburg, condemnar a presó el líder basc per insults al rei no era incompatible amb la llibertat d'expressió. "És molt possible que el Constitucional digui que, a la llum de la llibertat d'expressió, la llei és inconstitucional", indica Vrieling. Ara bé, els jutges hauran de ponderar si la protecció pot subsistir en determinades circumstàncies. En espera d'una decisió l'any vinent, Valtònc ja veu com una victòria haver exportat el qüestionament de la monarquia a un país europeu. "Seria el primer espanyol a venir canviar la llei belga", comenta un dels seus advocats.

I seguiria la tendència europea. Les monarquies han anat desapareixent o mutant en institucions simbòliques, però han retingut privilegis, també davant la llei. A banda de l'espanyola i la belga, la realia holandesa, sueca i danesa també tenen el que es coneix com a lleis "*lèse-majesté*" (ofendre sa majestat). "Rares vegades s'apliquen, però", diu Vrieling. Una relíquia que podria tenir els dies comptats a Bèlgica. ■

Els presos defensen el pas a JxCat per "coherència"

Redacció
BARCELONA

Els tres presos polítics —Joaquim Forn, Josep Rull i Jordi Turull— que han fet el trànsit del PDeCAT a JxCat han argumentat aquesta decisió en un escrit conjunt publicat, ahir, a *La Vanguardia*. Amb el títol *Per cohe-*

rència, *Junts*, els tres signants exposen que la consolidació de la nova formació liderada per Carles Puigdemont "és el que resulta més disruptiu avui en l'escena política catalana", i que l'opció de donar-se d'alta en el projecte és un exercici conjunt de "coherència" amb la seva trajectòria política i de "digni-

tat" amb el que representa el referèndum del 2017. "Hem entès que participar en la creació de JxCat és el que el país necessita atesa una situació d'anormalitat democràtica, de forta repressió per part de l'Estat i pel compromís adquirit davant la ciutadania d'acabar el que vam començar l'1 d'octubre", sos-

té l'article, en què Rull, Turull i Forn eviten parlar directament de Mas i la direcció del PDeCAT però en què mostren la decepció amb els passos del partit de David Bonvehí, en destacar que van rebre amb "entusiasme" que "en el darrer congrés del PDeCAT s'apostés per confluïr en una força política com *Junts*". En aquesta línia, també destaquen que el nou partit és "una síntesi de moltes sensibilitats" i que, a partir d'això, podrà "ocupar el carril central i no només la vorera d'un costat o de l'altre". ■

Joaquim Forn i Josep Rull el juliol passat amb Jordi Sánchez a la sortida de la presó de Lledoners ■ ACN